

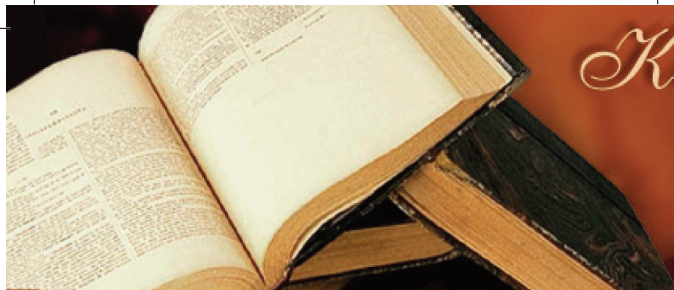
BÁRZIU M

A BÁRCZIS HALLGATÓK LAPJA

“Itt minden volt, itt minden múlt,
itt minden visszavár.
Itt régi nap nem alkonyult,
és nem lett ősz a nyár.
A pillanat itt megmarad,
hát adjatok kezet,
a kis sziget mindig szabad,
csak emlékezzetek.”

Török Sándor

Krasznár és Társa
Könyvkereskedelmi Bt.

Újdonságok

Tanári kézikönyv autista, ért. fogy., halm. fogy. személyek szinten tartó, fejlesztő képzése programhoz
Problémás viselkedések megelőzése
Babzsák fejlesztő program

Akciók május 1-31-ig!

Minden készleten lévő játék **10%** kedvezménnyel kapható!

Hiperaktív álmodozók 2500Ft helyett **2200Ft!**

A király beszéde 3490Ft helyett **2990Ft!**

Hangfejlesztés - beszédtechnika 4200Ft helyett **3570Ft!**

Újból kapható!

A dyslexia prevenció, reedukáció módszere
1300Ft

Gyógyító pedagógia
5200Ft

Fejlődésneurológia
5690Ft

Intellektuális képesség zavar és pszichés fejlődés
4300Ft

facebook.com/krasznar

Bp. 1098 Dési Huber u. 7.

Tel./fax: (+36-1) 3-480-480

www.krasznar.hu

Köszöntő

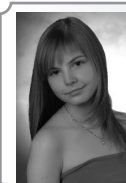
Kedves Olvasók!

Először is szeretném megköszönni, hogy olyan sokan kitöltöttétek a Bárcziummal kapcsolatos kérdőívet. Ezzel nagyon sokat segítettek abban, hogy kari lapunk tökéletesedjen, és minden bárczis hallgatósívesen olvassa.

Itt vagyunk a vizsgaidőszak kellős közepén. Mindannyian kezdünk elsüllyedni a zh-k és beadandók tengerében már most, de a neheze csak ezután jön... Nehéz, de ugyanakkor várakozásokkal teli időszak ez mindenki számára. Ezért ebben a számban olyan érdekes írásokat készítettünk Nektek, melyek által ki tudtok kicsit kapcsolódni, fel tudtok tölteni. Olvashattok a külföldi gyógypedagógiáról több cikkben is, érdekes

interjúkat készítettünk nektek, és ajánlunk nyárra sok szabaidós programot, játékot, nyári tábort, színdarabot. És még számtalan izgalmas cikk csak arra vár, hogy elolvassátok!

Mindenkinek sikeres vizsgaidőszakot és kellemes nyarat kívánunk!

Tóth Mónika
főszerkesztő

TARTALOM

Megkérdeztük	4
Szak-Ma	7
Kapcsolat	19
Közélet	22
Szabadidő	28
Kultúra	32
Ez idegen!	36
Vicc	38
Képregény	39

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: **Müller Barbara**, ELTE BGGyK HÖK Elnök

Főszerkesztő: **Tóth Mónika**

Szakmai tanácsadó: **Pfening Dóra**

Tördelőszerkesztő: **Bencsik Orsolya**

Korrektor: **Bencsik Orsolya**

Grafikai munka: **Szabó Zsófia**

Rovatvezetők: **Tóth Mónika** (Szak-Ma), **Kovács Rebeka** (Közélet), **Hetényi**

Henrietta (Kultúra), **Zentai-Fehér Anita** (Szabadidő), **Kása Renáta**

(Megkérdeztük), **Nyáry Veronika** (Ez idegen!), **Bedők Eszter** (Játék), **Helembai Judit** (Vicc)

Készült a Pátria Nyomda Zrt. gondozásában

Postai címünk: 1097 Budapest, Ecseri út 3. B épület, fsz. 61.

MEGKÉRDEZTÜK

Mi a véleményed a magyar gyógypedagógiai rendszerről? Mit változtatnál? Ismersz-e külföldi modelleket és azokról mi a véleményed?

Véleményem szerint a magyar gyógy-pedagógiai rendszer kettőssége egyedülálló. Értem ez alatt azt, hogy hosszú múltra visszatekintő, jól működő szegregált rendszerünk mellett egyre jobban teret hódít az integrált oktatás is. A kettő jól megfér egymás mellett. Keveslem viszont a multidiszciplináris munka mennyiségét. Jó lenne, ha a napi oktatásban is konzultálnának a gyógypedagógusok a gyerekek orvosával, a pszichológussal és bármilyen másik szakemberrel, akivel a gyerekeknek dolga van.

Niki Bárczis pulcsiban

Jelenleg Belgiumban vagyok, így ennek az országnak a rendszerét van módomban kicsit bemutatni. Elmondhatom, hogy nem annyira nyitottak az integrációra, főleg, ha súlyosan-halmozottan fogyatékos gyerekről van szó. Speciális iskoláikat 8 típusba sorolják, az iskolákat ún. Medicalische Pedagogie Institute-nak nevezik. Röviden MPI. Az egyetemeken ún. othopedagie szakon lehet tanulni, de ez nem ad tanári képesítést, ehhez el kell végezni a tanári szakot. Sajátos nevelési igényűnek számítják a bevándorló családok elsőgenerációs gyerekeit is, akik nem ismerik a flamand (vagy francia) nyelvet.

A magyar gyógypedagógiai rendszert összeségében hatékonynak tartom, ugyanakkor azt gondolom, még nem tökéletes. Személy szerint hiányolom a gyakorlatokat, de az elméleti oktatással maximálisan elégedett vagyok.

Erdélyi lévén érdeklődtem a romániai gyógypedagógus-képzésről is. A Babes-Bolyai Tudományegyetem Pszichológiai és Neveléstudományi Karán 3 éves képzésben oktatják a gyógypedagógiát, amit 2 éves mesterképzés követ. A magyar rendszerhez hasonlóan az alapképzés versenyképes diplomát ad és nem feltétlenül szükséges mellé mesterképzés elvégzése.

A mi képzésünkkel ellentétben, Romániában „általános” képzés folyik, nincs szakosodás, lényegében „mindenes” gyógypedagógusokat képeznek, ami azt gondolom, a helyi viszonyoknak megfelel, hiszen sajnos nem túlságosan kiforrott az ellátórendszer, ami miatt célszerűbb, hogy egy szakember tényleg minden szakterületben otthon legyen. Bár abban nem vagyok biztos, hogy 3 év elég minden tudás elsajátításához.

Kitárt Ajtók Unnepe 2011, a fotót készítette: keli

Rékasi Niki, III. éves
gyógypedagógus hallgató

Bakos Andrea,
II. éves gyógypedagógus hallgató

A magyar logopédusok képzése sajátos rendszert mutat. Nálunk az alapképzés a közoktatási logopédiához ad kompetenciát hallgatóinak és a (még nem elérhető) mesterképzés nyújt majd klinikai képesítést. Németországban ezt a két ágat már a kezdetektől különválasztják. A Logopädie (=logopédia) körébe a következő kórképek tartoznak: nyelv, beszéd, hangképzés, nyelés zavarai, pl. diszgrammatizmus, diszlália, fonológiai zavar, hadarás, dadogás, afázia, diszartria, nyelv-lökéses nyelés stb. A Sprecherziehung (=beszédnevelés) ettől eltérően inkább retorikai vonalat képvisel. Itt nem azoknak a személyeknek a terápiája zajlik, akik korlátozott kommunikációs képességekkel néznek szembe, hanem azoké, akik nyilvános szerepléseik miatt kiváló beszédtechnikai és retorikai képességeket igényelnek,

Csenge a kiemelkedő külügyes teljesítményéért járó oklevéllel

pl. színészek, politikusok, tanárok stb. A két szakág közötti jelentős különbség a képzési rendszerben is meg nyilvánul. A Sprecherziehung képzés egyetemi szintű, 5 éves képzés, ami tartományonként változóan, hol 3+2, hol 4+1 éves Ba/Ma bontásban valósul meg. A Logopädie képzés azonban 3 vagy 4 éves szakképzés formájában történik.

Láng Csenge,
III. éves gyógypedagógus hallgató

Véleményem a magyar gyógypedagógiai rendszerről: az Európai Unióba csatlakozva sok új és hasznos dolog lett kötelező, azonban ezeknek csak kis része valósul meg a gyakorlatban. Személyes tapasztalatom az, hogy magának a szülőnek kell tisztában lennie jogaival és lehetőségeivel ahhoz, hogy gyermeke a megfelelő ellátást megkapja. Igen divatos szlogen ma az integráció és inklúzió, de mint tudjuk a valóságban ma még nehéz keresztülvinni.

Azaz gondoltam ezt egészen eddig a személyes tapasztalataim alapján. Tegnap alkalmam adódott beszélgetni több értelmi akadályozott/autista gyermeket nevelő szülővel, s kiderült, hogy ez a helyzet igaz a nagyobb városokra, kis falvakban, nagyobb városoktól távol azonban igaz kényszerűségből, de a többségi intézményekben folyik az oktatásuk. Ez néha igen nagy ellenérzést vált ki magukból a szülőkből, mégpedig 2 ok miatt is: Egyrészt a gyerekek igen kevés gyógypedagógiai segítséget kapnak (hiába van az intézménynek saját gyógypedagógusa, szerintük annyira kevés idő jut 1-1 gyermekre, hogy szinte egyenlő a nullával), másrészt a hagyományos pedagógusok nem igazán értenek a differenciáláshoz s ezek a gyermekek csak jelen vannak az órakon, de nem kapnak segítséget a tananyag elsajátításához. (A gyógypedagógus hetente 2 alkalommal egyénileg foglalkozik velük.) Tehetetlenek, mert nem tudják megoldani a szállítást a legközelebbi speciális oktatást nyújtó intézménybe. Az egyik gyermeknek a szülei havonta 8 ezer Ft-ot fizetnek heti 1 alkalmi szállításiért.

MEGKÉRDEZTÜK

Véleményem az amerikai gyógy-pedagógiai rendszerről: az inklúzió náluk megvalósulni látszik. Minden tanulóról, aki az egyéni vizsgálat szerint speciális oktatást igényel, összeállítanak egy IEP-nak (Individualized Education Program) nevezett egyéni fejlesztési tervet. A gyógy-pedagógiai segítséget igénylő tanulót, ha lehetséges, nem kiemelik a többségi oktatásból, hanem az osztályteremben kapja meg a megsegítést – ez a forma az inklúzió. Természetesen többféle forma létezik, ha szükséges, naponta több órányi egyéni vagy kiscsoportos fejlesztésben részesül a gyermek. Ezt a formát mainstreaming-nek nevezik, azaz a többségi iskolán belül vannak speciális oktatásra alkalmas helyiségek s a gyerekek képességeik szerint vesznek részt az épekkel együtt az órákon – van, aki csak a szabadidős rendezvényeken. Léteznek szegregált, csak a speciális okta-

tás céljára használt iskolák is azok részére, akiknek a károsodása olyan fokú, hogy kizárja a többségi oktatásban való részvételt.

Todola Tímea Csilla
I. éves gyógypedagógus hallgató

*Szerkesztette:
Kása Renáta*

ABILITY PARK A MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJÁN

Lendülj velünk az éjszakába!

Ha eddig nem tudtad, hogy mi hiányzik az élménytáradból, mi most megmutatjuk neked! Kíváncsiságodnak ezen az éjszakán semmi sem szab határt! Milyen „Csodaváros” boltjában vásárolni? Ügynöknek lenni egy vaksötét laborban? Kerekesszékes pályán végighaladni? – ha az Ability Parkban kezded az éjszakád, biztosan megtudod! Tedd próbára érzékszerveidet és értesd meg magad a jelnyelv segítségével! Hívd el barátaidat is, éljétek át együtt ezt a felejthetetlen kalandot! JÚNIUS 16-án várunk! Vedd meg nálunk a jegyedet az Éjszakára, ezzel is támogatod a Parkot!

Címünk: 1107 Bp., Ceglédi út 1-3.
További elérhetőségeink:
Telefon: 06 1 267 7305
Honlap: www.abilitypark.hu

Konferencia a Bodeni-tó partján

Az előző félévben egy hetet töltöttünk a festői szépségű Bodeni-tó partján, és képviseltük Karunkat a "Heilen und Erziehen" nevű konferencián. Erről szeretnénk egy kis élménybeszámolót nyújtani.

Ez a történet a „Bevezetés a gyógy-pedagógia német nyelvű szakirodalmába” című kurzuson kezdődött, még az előző tanév tavaszi félévében. Az egyik szemináriumi alkalmon dr. Zászkaliczky Péter tanár úr elmesélte, hogy az ősz folyamán előadóként fog részt venni a „Heilen und Erziehen” nevet viselő konferencián Németországban, és lehetősége van 5 hallgatót is magával vinni. A kiválasztási procedúra és a kezdeti nagy örömök után gőzerővel vetettük magunkat a munkába, mivel a konferencián két előadást is kellett tartanunk. Az egyik egy magyar est volt, melyen a magyar kultúrát mutattuk be az építészettől kezdve a divaton át az olimpikonjainkig - régen és ma. A másik pedig a jelenlegi magyar gyógypedagógusképzésbe hivatott egy kis betekintést nyújtani, saját szakirányaink rövid bemutatásával. A felkészülésünk során el látogatott hozzánk dr. Ferdinand Klein professzor emeritus, az ELTE Neveléstudományi Doktori Iskola díszdoktora és karunk vendégprofesszora, aki Zászkaliczky tanár úrral együtt nagyban segítette a munkánkat.

2011. november 14-én elérkezett a várva várt pillanat és a repülőnk elindult Köln felé. A repülőtéren a kölni Katholische Hochschule négy, és a bonni Alanus Hochschule für Kunst und Gesellschaft egyik hallgatója várt bennünket. Az érkezés után városnézés következett Kölnben, majd a Katholische Hochschule-

ban rendeztek egy kis köszöntést a tiszteletünkre. Az idő mindenre nagyon rövid volt, így azonnal tovább is indultunk a Bodeni-tó partjára. Az utazással fél nap telt el, így már beesteledett, mire odaértünk. A szállásunk nagyon hangulatos és otthonos volt egyszere.

A konferencia csak 3 nappal később kezdődött, ez idő alatt dr. Maximilian Buchka professzor úr, Irmgard Wintgen tanárnő, és dr. Dietmar Jürgens professzor úr mutatott be nekünk különböző intézményeket Baden-Württemberg tartományban és Svájcban. Óriási odaadással vezettek be minket az antropozófiai világnézet alapjaiba és Rudolf Steiner pedagógiájába.

A föhrenbühl-i Camphill volt az első intézmény, melyet láttunk. Itt 110 értelmileg akadályozott, mozgássérült, vagy halmozottan fogyatékos gyermek és fiatal él 11 lakóközösségben. Az itt dolgozó szakemberek összesen 22 féle terápiás módszerrel dolgoznak, a gyógyeuritmiától kezdve a PNF-en át a lovasterápiáig igyekeznek minden lehetőséget megteremteni az itt élő embereknek. Szabadidős programként ugyanezen a napon városnézést tettünk a Bodeni-tó partján fekvő hangulatos kisvárosban, Meersburgban.

A következő napon újra egy intézménylátogatás vette kezdetét. Komppal átszeltük a Bodeni-tavat, és a svájci Ekkharthof-ba látogat-

SZAK-MA

tunk. Ennek az intézménynek az érdekessége, hogy minden korosztály képviselteti magát, óvodáskorú gyermekektől kezdve az idős emberekig. Itt főleg értelmileg akadályozott emberek élnek, akik mindennapos tevékenységüket a műhelyekben végzik. Komolyan veszik ezeket a műhelyeket, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a rengeteg bioélelmiszer, amit termelnek, az állatok, a pékség, és az egyedi fajták, melyeket forgalomba is hoznak. Itt volt alkalomunk személyesen is átérezni, hogy mi is az az euritmia, mert idegenvezetőnk hihetetlen tapasztalattal és átéléssel mutatta

Kirándulás Eckwäldenben

a gyakorlatokat. Vendéglátóink jóindulattól ad tanúbizonyságot az is, hogy saját maguk lettek idegenvezetőink Konstanzban, a pezsgő német egyetemi városban.

A Heilen und Erziehen nevű konferencia Überlingen-ben került megrendezésre. A város érdekessége, hogy itt található Makovecz Imre egyik híres épülete, a Naturata. Az épület tervezésekor Makovecz ötvözte az organikus építészetet Steiner antropozófiájával, így az épület tökéletesen harmonizál a környezetével, minimális szerkezettel fed le nagy teret, és megjelennek benne a hajlított, ívelt felületek, élek.

Maga a konferencia rendkívül érdekesnek bizonyult, mert nemcsak plenáris előadások voltak, hanem kis csoportos szemináriumok is, ahol mi is bekapcsolódhattunk a munkába. Az utolsó estén megtartottuk a magyar estet, mellyel szinte sikerült elvarázsolnunk az amúgy is lelkes közönséget. Érdeklődve hallgatták a magyar kultúra minden elemének tolmácsolását, és Szaffner Gyula (karunk média-technikusa) segítségével készített rövid videónk is nagy sikert aratott. Előadásunk végén táncházba invitáltuk közönségünket. Öröm volt látni, ahogyan a német profeszszorok és diákok teljes átéléssel roppták a dunántúli ugróást, előadásunk utolsó részében, a

táncházban, ahol szinte az egész közönség beállt, így az utolsó percek, együtt táncolva tölthettük, méltó lezárásaként a magyar estnek.

A konferencia utolsó napján prof. dr. Zászkalicky Péter tanár úr tartott előadást a magyar gyógypedagógiáról és a gyógypedagógus-képzésről, melynek részeként röviden bemutathattuk saját szakirányainkat. Búcsút véve a konferencián megismert előadóktól, Stuttgart felé vettük az irányt. Eckwälden nevű kis településen várt bennünket utolsó vendéglátónk, az ottani antropozófiai főiskola gondnoka. Itt, a mielőbbi vizsgálat reményében elköszöntünk a

kölni kísérőinktől, majd egy hangulatos esti sétára indultunk. Másnap tettünk egy kisebb túrát a környéken, simogattunk terápiás célra alkalmazott állatokat, köztük nyulakat, hörcsögöket, lovakat és (tüneményes) bárányokat. Láttunk olyan óvodát, aminek a földszintje egy kisebb lovardának adott helyet és bepillantottunk az antropozófiai-homeopátiás kozmetikumokat gyártó WALA mintakertészetébe is. Ebben az intézetben ismeretséget kötöttünk ottani diákokkal, akik sok érdekeset meséltek nekünk egyetemi éveikről. Élményekkel és hasznos tapasztalatokkal teljesen feltöltődve szálltunk fel délután a Stuttgartból induló repülőnkre.

Bízunk benne, hogy mindabból a sok szép emlékből, amit már maga a felkészülés és a Németországban eltöltött egy hét jelentett nekünk, most sikerült egy kis ízelítőt adnunk a Bárczium minden Kedves Olvasójának!

*Bíró Zsófia
Kiss Dorottya
Müller Barbara
Nyáry Veronika
Szabó Nóra*

Külföldi akadálymentesség

Interjú Prónay Beátával

Ha kis országunk bármelyik városában körbenézünk, csak elvétve, itt-ott találunk akadálymentesített helyeket, amelyek megkönnyíthetnék a fogyatékossgal élő embertársaink mindennapjait. De mi a helyzet külföldön? Erről mesélt nekem Prónay Beáta, a Gyógypedagógiai Pszichológiai Intézet főiskolai docense, aki számos külföldi városban járt már a munkája során, különböző konferenciákon, illetve magánemberként is.

Milyen országokban és városokban fordult meg a tanár, ahol az akadálymentesítést megfigyelte? Miért pont ezek az országok?

Több mint tíz éve foglalkoztat engem ez a téma, és ez idő alatt sok országban megfordultam. Varsóban, Dortmundban, Pozsonyban, Koppenhágában, Oslóban, Svédországban több helyen. Az Egyesült Királyságban Manchesterben. Az USA-ban San Franciscóban és Bostonban.

Mexikóban. Továbbá ismeretségi körömben mindenki tudja, hogy ez engem nagyon érdekel, ebből kifolyólag van képem Finnországból, Japánból illetve a bécsi metróról is. Több publikációm is volt ebben a témában.

Milyen tapasztalatai voltak külföldön?

Manchesterben, San Franciscóban, Pozsonyban nagyon

jó és szemrevaló megoldások vannak. A skandinávoknál kezdődött a 70-es 80-as években a rehabilitációs mérnökképzés, tehát ott a gyakorlati megvalósítás is sokkal előrébb tart. Bostonban viszont nagyon elkopottak a megoldások. Úgy tűnik nincsen rá keretük, hogy megújítsák azokat, amit egykor megcsináltak. Bécsben a felszínen nincsen kiemelkedően használható akadálymentes környezet, de a metrót már az akadálymentesítés igényével újították fel. Az egyértelmű, hogy tőlünk északabbra és nyugatra sokkal előrébb járnak.

Mi volt a legérdekesebb, legjobb megoldás, amit látott odakint?

Az egyenlő esélyű hozzáférésnek egy nagyon magas szintje már, amikor a műemlékek is akadálymentesen bejárhatók. Néhány éve Magyarországon egy MEOSZ által szervezett nemzetközi kon-

Vezetősáv, Dortmundi Egyetem - Pozitív példa
A képet Prónay Beáta készítette

ferencián vettem részt (BAS), ahol a műemlékek, többek között az Akropolisz akadálymentesítéséről is szó volt. Ezt úgy kell elképzelni, hogy a romok között olyan fémrámpákat építettek, amelyek kikerülik a lépcsőket, áthidalják a szintkülönbségeket és rálátás van a romokra. Ezeket a rámpákat

mindenki tudja használni. Valamint Svédország déli részén, az örebroi várban is találkoztam jó megoldásokkal. Ott akadálymentes a bejutás a várba, és a vezetősávot úgy valósították meg, hogy felszedték a várudvar kövezetét, és úgy rakták le az eredeti köveket újra, hogy azok vezetősávokat biztosítanak, amiken könnyen tudnak haladni a látássérült emberek. Ezek környezetbe simuló, nagyon szép megoldások. Itt szeretném hoztátenni, hogy érdemes ellátogatni az Ed Roberts Campus honlapjára, mert nagyon kiemelkedő az akadálymentesítés a Berkeley Egyetemnek ebben az épületében. (<http://edrobertscampus.org/>)

Találkozott rosszul megoldott akadálymentesítési kísérlettel is? Mi volt ez?

A kedvenc képem egy komphajón készült, amin ki van jelölve egy kerekesszékkal is használható WC, de előtte szorosan állnak sorban autók annyira, hogy az teljességgel megközelíthetetlen, nem csak egy kerekesszékkal közlekedő személynek, hanem mindenki másnak is.

Milyen fogyatékosági csoport részesül a legnagyobb akadálymentesítésben a külföldi tapasztalatok alapján?

Az igazság az, hogy én nem szoktam figyelni a látássérült személyeknek szóló megoldásokon kívül mást. Az biztos, hogy mindenhol a rámpák, liftek a legáltalánosabb megoldások. Külföldön a piktogramok használata már 30 évvel ezelőtt is sokkal természetesebb volt. A piktogram egyértelműen sokat segít azoknak, akik nem beszélnek a nyelvet, nem olvasnak vagy

nehézségeik vannak a mondatok értelmezésével, nem hallják az információt, illetve azoknak, akik autizmussal élnek. Továbbá ha ezek jól láthatóak, akkor a gyengénlátó és az aliglátó személyeket is tájékoztatni tudják.

A képet Polinszky Tibor készítette - Negatív példa, mert a vezetősáv belevezet az oszlopba

Mit gondol, mi lenne a legfontosabb, legsürgetőbb változtatás, amit Magyarországon véghez kellene vinni az akadálymentesítésben?

Nem kifejezetten az akadálymentesítés technikája szempontjából lenne fontos tenni valamit, hanem a fejekben kellene nagyon komoly változást előidézni, hogy megértsék, hogy mi a jelentősége az egyenlő esélyű hozzáférésnek. Ha megértik az emberek, hogy egyenlő esélyt kell adni mindenkinek képességeiktől függetlenül arra, hogy élni tudják a hétköznapijait, azzal a természetességgel, ahogy mindenki más éli – ezt szoktuk társadalmi integrációnak hívni - akkor már nagyot léptünk előre. Ha felismerik, és ha meglátják, hogy a járművek, a környezet, nem úgy van kialakítva, hogy mindenki

használni tudja, akkor már nem kell beszélünk akadálymentesítésről, akkor ez velejárója lesz a további változásoknak. Ha egy vak emberhez beszélnek és nem a vele együtt lévő látóhoz, már akkor is egy nagy előrelépést tettünk, és még nem kellett átalakítani a környezetet. Ha egy iskola vezetőjének lehetősége lenne a környezete átalakítására, hogy fogyatékos gyerekeket tudjon fogadni, ne mondja azt, hogy erre nincs szükség, mert nincs kerekesszékkal közlekedő tanulója, mert ha nem alakítja át az épületet, nem is lesz soha!

Látott-e valami olyat, ami nálunk is jól megvalósítható lenne?

Amíg a szemlélet nem változik meg, addig nehéz ilyenről beszélni. Ha lehetővé válik látható fogyatékoságtól függetlenül igénybe venni azokat a megoldásokat, amit elvben egy kerekesszékes embernek hoztak létre, vagy elvben olyan személynek, aki nem lát jól, akkor sokkal több ember tudná használni ezeket a helyszíneket. Azt szeretném látni, hogy az Egyetemes Tervezés eszméje érvényesül és megjelenik a gyakorlatban. Nagyon fontos lenne, hogy a tervezőkön és felhasználókon kívül a kivitelezők, az engedélyező és ellenőrző hatóság is értse mire és hogyan van szükség.

Találkozott Magyarországon példaértékű kísérlettel?

Részleteiben nagyon sok jó megoldás van, inkább egységében van probléma. Például a budapesti Broadway-nál megszüntették a szintkülönbségeket a járda és az úttest

között. Az Andrásy úton haladva a megszüntetett sarkon veszélyjelző csík van, ami pótolja a szegélyt. Ez nagyon jó. Viszont ha átmegyünk a túloldalra az Operettszínház felé, a térben kockák vannak eldobálva értelmetlenül. Ez viszont borzasztó. A magyaródi bivalyrezervátum kerekesszékek közlekedők számára szinte teljes körűen akadálymentes. Ezek mellett nagyon nagy pozitívum Magyarországon, hogy a fogyatékos emberek szavazatai alapján tavaly Nyíregyháza, Pécs, Szolnok és Kaposvár megkapta a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsától (FESZT) az év akadálymentes városa címet. Szolnok azért kapta meg, mert intelligens buszmegállói vannak. Tájékoztatták az uta-

sokat, hogy melyik busz jön, hány perc múlva érkezik vagy, hogy hol tart most és milyen irányba fog továbbmenni és mindemellet ezt ki is írja. Pécssett a köztereket újították fel és váltak azok akadálymentessé, Nyíregyházán több hangjelzéssel ellátott jelzőlámpa van, Kaposvárott pedig külön figyelmet fordítanak a látássérült személyekre, például tapintható várostérképeket készítettek.

Ahogy a példa is mutatja, van remény, de fontos, hogy ne csak várjunk a változásra, hanem tegyünk is érte. Köszönjük az érdekes információkat!

Helembai Judit

A megsegítés négy lábon érkezik

Ismerjük a mondást: „a kutya az ember legjobb barátja”. Főleg akkor, ha ezt még egy rendelet (27/2009 SZMM rendelet) is megerősíti a segítő kutyák esetében. Segítő kutya?! Általában akkor szúrja ki szemünket egy segítő kutya, amikor egy látássérült személyt kísér. Más? Nem nagyon tudunk mit említeni. Pedig igazolvánnyal és megkülönböztetett jelzéssel felvértezett ebekkel más helyzetekben is találkozhatunk. A NEO Segítőkutya Egyesület és a Kutyaival az Emberért Alapítvány kiképzett segítő kutyái látássérülteknek, mozgáskorlátozottaknak vagy éppen hallássérülteknek adják meg azt, ami nekik hiányzik.

Nézzük a hivatalos meghatározási keretet, kik azok a segítő kutyák? A 27/2009 SZMM rendelet értelmében a segítő kutya „a fogyatékossgal élő személyt az egyenlő esélyű hozzáféréshez fűződő joga gyakorlásában, önálló életvitelének elősegítésében, illetve veszélyhelyzet elhárításában segítő, rehabilitációs feladatokat ellátó, (...) meghatározott állategészségügyi követelmé-

nyeknek megfelelő kutya”. Egy házi kedvenc is rendelkezhet ugyan a segítőkutya kompetenciáival, azonban igazolvány híján már nem töltheti be feladatát, ha történetesen nem teheti be mancsait egy plázába.

A kutyák kiképzésük és ennélfogva alkalmasságuk szerint nagyon különbözőek lehetnek. A legnagyobb ismertségnek a vakvezető kutyák örvenednek, akik a látássérült személy vezetésére szakosodtak. Mellettük azonban mozgáskorlátozott személyt segítő kutyák, vagy éppen roham jelző kutyák, sőt terápiás kutyák, személyi segítő kutyák, de még hangot jelző kutyák is vannak.

A hallássérült-segítőkutya teljesen idegenül hangzik a nagy többség számára. Mivel a hallássérülés sok esetben láthatatlan fogyatékoság és a legnehezebb beleképzelnie magát bármelyikünknek is a csend világába, ezért komoly kétségek merülnek fel a laikusok körében, hogy mi értelme van tulajdonképpen egy ilyen segítő kutyának a hallássérültek életében.

Az utóbbi pár évben indult meg hazánkban is a hangjelző kutyák (hearing dog – „hallókutya”) képzése, korábban csak külföldön számolhattak be ennek hatalmas hasznáról. Az egész hallókutya-képzés az

1970-es években indult meg az Amerikai Egyesült Államokban.

Mit tud egy hallássérült-segítőkutya? Azt adja meg siket vagy nagyothalló gazdájának, amiben önállóan nehézsége lenne: a hangra való figyelés, annak anticipáló, figyelemfelhívó, jelentéses élményét. A hallókutyák más segítő kutyákkal szemben nem utasításra cselekszenek, hanem önállóan kezdeményeznek. Hiszen nem a gazda igényeinek megfelelő akciót kell indítani egy hangjelző-kutyának, hanem a kettejükön kívül álló hangélményre kell egy reakciót adnia és ezt kommunikálnia is gazdája felé.

Például? Gondoljunk csak bele saját háztartásunkba, mennyi hang, mennyi zaj és mennyi jelentéses hangélmény vesz körül bennünket. Ha valaki csönget a bejárati ajtón. Ha megszólal az ébresztőóra. Ha a főzőidőmérő jelez. Vagy ha éppen a szén-monoxid-mérő kezd el éktelenül visítani... Ezekben az esetekben – már, ha a segítő kutya gazdájával és kiképzőjével végigment ezen hangok megtanulásán – a kutya jelezni fog, ezzel megnövelve a személy mindennapi életben jelentkező hatékonyságát (túlzással, de túlélési esélyeit). Mivel a hallókutyákat bizonyos hangokra adott jelzésre kondicionálják nagyon fontos a folyamatos gyakorlás és kontroll a konkrét kiképzés után is.

A segítő kutyák kiképzésének komoly szabályzata van. A kiválasztás, az alapképzés, a szocializáció, majd a tanulási folyamat végül az élettérben való hatékony működés több év kitaró munkáját igényli, hogy megbízható segítséget nyújtson majd a hallássérült személy

számára. Mivel a hallássérült-segítő kutyák kiképzése nagyon komoly befektetés, ezért fontos szempont a kiválasztásnál a párosítás: hasonló temperamentumú, „személyiségű” legyen kutya és leendő gazdája. Különböző elvárás se a kutya fizikai adottságaival, se származásával kapcsolatban nincs. Tehát a hegyhátdűlői vegyes kiváló segítő kutya lehet, persze csak akkor, ha bebizonyosodik róla, hogy erős kötődésre képes és gyorsan, pontosan tanul. A kiképzés során számos szintvizsgán kell átmennie kutyának és gazdájának, hogy aztán a végső vizsga letétele után megkaphassák igazolványukat és önállóan megkezdhesék közös életüket.

A hétköznapi szereplői, pl. a közértes Aranka vagy a biztonsági őr Géza nem ismerik a segítő kutyák jogait és kötelességeit. A hallókutya-blogok beszámolóit több ízben is tudósítottak arról, hogy konfrontálódni kellett egy hallássérült személynek az aktuális „hatalommal” pusztán a tudatlanság miatt. A jogszabály értelmében ugyanis minden igazolvánnyal és hámmal rendelkező segítő kutya jogosult a lakosság elől elzárt területek kivételével bárhova bemenni (pl. bevásárlóközpont, bolt, állatkert, játszótér, uszoda, szálláshely, sőt tömegközlekedési eszközök

is. A rendelet továbbá azt is kimondja, hogy a szájkosárviselés nem kötelező a számukra, valamint mentesek az ebadó alól is!).

Végezetül pedig néhány tanács, hogy ha lehet, ne rontsuk el a segítő kutyákat, pláne ne tereljük el a figyelmüket! Tudniillik a hangjelző kutyák non-stop a munkájukat végzik. Például soha ne szólítsuk magunkhoz vagy kínáljuk étellel, és még a kicsiknek se engedjük, hogy csak úgy megsimogassák (és jó, ha mi is gyakorlunk némi önuralmat). Ha pedig furcsa hangokat ad, mindenképpen szóljunk gazdájának.

Jó ha tudjuk: a hangjelző-kutyák ugyan a hangot jelzik, de nem minden esetben hanggal! Ha a fogyatékoságot nem is, de az akadályozottságot nem kell megélnie a személynek akkor, ha segítségére van egy professzionálisan kiképzett segítő kutya.

Hetényi Henrietta

További érdekességek és információk:

Zsani, Bogyó és Chili – Avagy hallókutyával az élet... (<http://ysabu.blogspot.hu>)

Kutyával az Emberért Alapítvány: (<http://www.kea-net.hu>)

NEO Segítőkutya Egyesület: (<http://segitokutya.net>)

Magyarországi Siketek Szépe 2012. Választás

Manapság már nem nagy szám egy szépségkirálynő-választás. A figyelmet mégis magára tudja vonni a tény, ha esélyegyenlőségi köntösbe burkolózik. 2012. február 25-én immár 3. alkalommal került megrendezésre a Magyarországi Siketek Szépe 2012. választás. Idén egyedülálló módon nemcsak a nők, de a férfiak is megmutathatták magukat. Nem a celebbé válás a cél, hanem az esélyegyenlőség. Megmutatni, hogy ugyanarra képesek, mint a hallók. Ja, hogy ilyen is van?!

A kerekesszékes szépségversenyről sokat hallunk, jobban belekerült a köztudatba, mint például a siketek és nagyothalók megmérettetése. A győztes képviselheti Magyarországot a prágai Miss Deaf World 2012. rendezvényen. Az első udvarhölgy és a férfiak szépségversenyének első helyezettje Törökországba utazhat, hogy részt vegyen a Miss&Mister Deaf International szépségversenyen.

A 2012-es országos szépségversenyt a Beszédes Kezek Kulturális és Oktatási Egyesület (BEKE) szervezte. Az est háziasszonyaként Magyarország első siket színésznőjét, Mázló Tímeát üdvözölhette a közönség a Benczúr Hotelben, ahol a szépségversenyt egy valódi télbúcsúztató bál foglalta keretbe. Volt itt minden, ami egy bálhoz dukál: tombola, vacsora, Báلكirály és Báلكirálynő választás. Túróczi Erika (BEKE) vezette jelynyelven a műsort, ezt tolmácsolták

hangra, és Romanek Péter Zalán fordított mindent nemzetközi jelynyelvre a külföldiek kedvéért.

A verseny kritériumrendszerre immár a nemzetközi keretrendszerhez igazodik, míg kezdetben azért volt egyedülálló, mert nem húztak életkori határokat, nem kellett se fürdőruhában, se estélyiben közszemlére tenni magukat az indulóknak és nem volt kizáró ok az sem, ha valaki férjezett, esetleg gyermeke van. Most már a jelentkezés feltétele hölgyeknél 18-28 év, uraknál 18-35 év volt, valamint feltételként szabták meg a jelynyelvtudást is.

A kiválasztási szempont az Esztáry Éva kezdeményezte verseny mottójához képest nem változott: „A szépség belülről fakad, az érték mind bennünk rejlik, csak tudni kell élni vele.” Az összhang, a harmó-

nia számít, de főleg a személyiségen, a célokon és az elkötelezettségen van a hangsúly. Jó példája ennek a korábbi királynő, Weisz Fanni, aki 2010-ben elnyerte az Év Civil Hőse kitüntetését is esélyegyenlőségi tevékenységéért.

A 12 fős zsűri soraiban több fotómodell is helyet foglalt (pl. Clément Lebeau, Debreczeni Zita), de olyan nevek fémjelezték még a bizottságot, mint Vujity Tvrtko vagy Dr. Tapolczai Gergely siket parlamenti képviselő. A forgatókönyv egy „rendes” szépségverseny programját követte: a versenyzők megmutatták magukat utcai ruhában, fürdőruhában és estélyiben, amikor is válaszolniuk kellett a zsűri kérdéseire. És az adatok: kik lettek 2012 Siket Szépei?

A lányoknál:

1. hely Szőnyi Oxána
2. hely Szabadi Diána
3. hely és közönségdíj Kinal Tímea

A fiúknál:

1. hely Czikk Benjamin
2. hely Wohner Farkas Olivért
3. hely Tamás Bálint

Közönségdíj: Geiger Bence

Sajnos az akadálymentesítés szempontjából a rendezvény korántsem mondható példaértékűnek. Hogy miért? Megkérdeztük! „A legnagyobb probléma az volt, hogy nem lehetett látni. Ha ültünk, nem láttuk a versenyzőket és a tolmácsokat, ha pedig kreatívan a székre álltunk, mert máshogy nem ment, akkor jöttek a hotel emberei fenyegető ábrázattal. Az akadálymentesítést valójában akadályozták a hely elrendezésével, főleg, hogy a

bálra mégis úgy tudták átalakítani a termet, hogy az sokkal jobban megfelelt (volna) a versenynek is.” – vallott egy résztvevő.

A jelenlévők közül sokaknak volt az a véleménye, hogy számos szervezési baki vált nyilvánvalóvá, s talán fontos lett volna, ha inkább kisebb célt tűztek volna ki, amit elérhetnek. „Azért más volt hallóként ott lenni. Gondolom, a siketek inkább arra figyeltek, hogy végre nekik szól egy rendezvény, hogy mindenkit ismernek, hogy a barátok/ismerősök lépnek fel.” – tudtam meg az egyik vendégtől.

A rendezvény célja a 2010-ben megkezdett hagyomány folytatása, hogy megmutathassák a szép és okos siket és nagyothalló lányok (és most már fiúk) is ország-világ előtt, hogy nem a fogyaté-

kosság az ő fő jellemzőjük. Egy olyan közegről van szó, ahol egyenlő eséllyel indulnak, ahol

nincs kommunikációs akadályozottság, ahol a saját kultúrájuk képviselői lehetnek büszkén. Itt senki-
ben fel sem merül, hogy a halláscsökkenés okán a „fogyatékos” bélyeg illetné meg őket. Másrészt ez a verseny az előszobája a nemzetközi siket szépségversenynek is. Ez a verseny egy újabb lehetőség, hogy a siketek kultúrája és életmódja megmutassa önmagát és nagyobb társadalmi elfogadottságra tegyen szert, mindamelllett, hogy a hátrányos helyzetükön e fórum segítségével is csökkentsenek.

Hetényi Henrietta

Érzékeny Kortársak az esélyegyenlőség jegyében

ELTE
KORTÁRS
SEGÍTŐ CSOPORT

Kovács Krisztina (ELTE Fogyatékos-ügyi koordinátor) szervezésében Érzékenyítő programot tartottunk a Kortárs Segítőknek. E program keretén belül elméleti és gyakorlati ismereteket is szerezhettek, ezzel elősegítve az esélyegyenlőség megteremtését. A kortársak nagyon nyitottan állnak a fogyatékoság témaköréhez. Ennek kapcsán készült az alábbi interjú Melles Virággal, aki Kortárs koordinátorként tevékenykedik a Segítők csoportjában.

Volt személyes tapasztalatod a fogyatékoságokról - általánosságban - mielőtt eljöttél az érzékenyítő programra? Ha igen, mi volt az?

„Igen, volt már néhány élményem. A gimnázium alatt párszor voltam fogyatékkal élőket táboroztatni egy alapítvány szervezésében, illetve egyszer fél évet töltöttem Írországban egy közösségben (ami egy nemzetközi szervezet tagja), ahol önkéntesek és fogyatékosok éltünk együtt.”

Hozzájárult a szakmai fejlődésedhez, hogy saját élményű csoportban tapasztalhattad meg, milyen lehet fogyatékosággal élni?

„Szerintem ez nagyon fontos lenne mindenki számára. Átélni, hogy mit jelent a másik cipőjében járni... Specifikusan a fogyatékosággal élőkkel kapcsolatban, de általánosságban is. Úgy képelem, ha meg tudjuk látni, hogy a másikban is zajlanak dolgok, ez sokat segíthetne a mindennapjainkban is, hogy jobban érezzük ma-

gunkat a többiekkel körülvéve. Persze a hivatásomhoz, a pszichológiához abszolúte elengedhetetlen az empátia fejlesztése, ez nem kérdés.”

Kortárs Segítőként látsz-e különbséget a hozzátok forduló fogyatékosággal élő hallgatók és ép hallgatók megsegítésében, a hallgatók számára felmerülő problémák jellegének szempontjából?

„Gyanítom (bár személyesen még nem volt szerencsém ilyen találkozásban részt venni), akadnak olyan kérdések a fogyatékosággal élő hallgatók életében, amik az épek számára fel sem merülnek, vagy sokkal könnyebben megoldhatónak bizonyulnak. Ugyanakkor azt is gondolom, hogy egyáltalán nincs akkora különbség közöttünk, mint amit feltételezünk néha. Ugyanúgy küzdünk a beilleszkedéssel, a felnőtté válással, a szülőkről való leválással, párkapcsolattal, az egyetemmel, hűlámvölgyekkel, önbizalommal, stb...”

Miért lettél Kortárs Segítő?

„Abban reménykedem, hogy az időm és a figyelmem odaadásával el tudok kísérni valakit az életének egy nehezebb szakaszán, vagy egy döntés meghozatalában. Segíteni szerintem, a mi helyzetünkben ennyit jelent. Külső szemlélőként és az

Milyen problémákkal fordulhatnak hozzátok a hallgatók?

Mindenfélékkel. A célunk tényleg az, hogy bármivel meg lehessen bennünket keresni. Nehéz azzal az általános előítélettel megküzdeni, hogy pszichológushoz az megy, aki nem normális vagy nincsenek

Kása Renáta, Sarbak István, Abermann Júlia, Nagy Viktória és Melles Virág (b-j)
A fotót Fekete-Kertész Andrea készítette.

eddig tapasztalataimmal, tudásommal tudok új szempontokat, irányokat felvetni, de alapvetően mindenki a maga életének szakértője.

...és valahogy szeretem ezt csinálni. Nem tagadom, nagyon jó érzés, ha működik. :) Természetesen a Kortárs pótolhatatlan gyakorlati lehetőség is a számunkra, sok szakmai fejlődéssel és tapasztalatszerzéssel, illetve egy közösség, amihez nagyon jó tartozni.”

barátai. Mi azért vagyunk, hogy ha valaki szeretné kiönteni a lelkét, alaposan átgondolna egy problémát, egy dilemmát, szembenézni és megküzdeni akar a nehézségeivel, vagy bármi mással szívesen fordulna hozzánk, akkor személyes és szakmai szinten a (segítő)társa legyünk abban, amit elhoz.

Köszönöm az interjút!

Kása Renáta

A Kortárs Segítők 2012 szeptemberétől is megtalálhatóak lesznek az Ecséri úti épületben. Kövesd figyelemmel a facebook csoportjukat és a kari hirdetéseket!

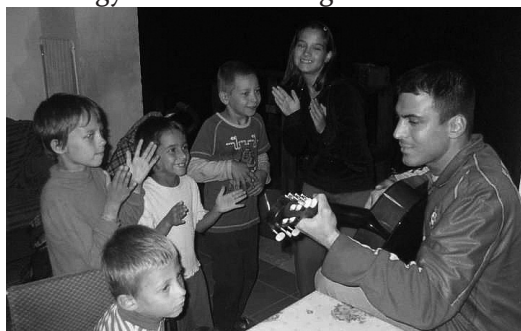
„SZÍNFÓNIA”

Interjú Nádudvari Péterrel

„Az élet értelmét nem fogjuk megtalálni egy valaki más által megírt, kő alá rejtett levélkében. Csak akkor találjuk meg, ha önmagunkból kiindulva értelmet adunk neki.” (Robert Firestone)

Mikor és főként miért kezdte el olyan fiatalon hátrányos helyzetűekkel / fogyatékkal élőkkel foglalkozni?

Belecsöppentem tinédzserkorban ebbe a világba, mert az egész családom az egészségügyi és szociális szférában dolgozik: édesanyám orvos, apukám szociális munkás, a húgom pedig óvónő, tehát ez nálunk családi tradíció. Mentem táborokba, ahol zenéltünk, sportoltunk értelmi sérült gyerekekkel, és akkor nekem ez a világ megtetszett. Megtetszett az, hogy ott a szülők tényleg emberfeletti dolgokat produkálnak, hogy az életük egyéb küzdelmein túl, még képesek a sérült gyerekekre is energiát fordítani...

Erdélyben

Amikor az ember kamaszkorában keres példaképeket, akkor teszem azt, lát egy sportolót, egy színészt, egy zenészt... és akkor rájöttem, hogy nem kell menni koncertekre, talál az ember akár saját utcájában is olyan valakit, akik egyszerű, hétköznapi emberek, de mégis fel lehet

rájuk nézni... 1999-ben volt az első ilyen tábor. Ez az első találkozás ezzel a pályával, ezzel a területtel.

Honnan jött, hogy fogyatékkal élőket zenélni taníts? Milyen érzés tölt el egy-egy fellépésen? Eredményesnek érzed-e a munkádat? Milyen eredményeket értetek el eddig?

2003-ban egy ismerősöm, akinek a nagyobbik fia középsúlyos értelmi sérült, megkért arra, hogy tanítsam őt, Bencét zongorázni. Én pedig szép kihívást láttam ebben. Pusztán kíváncsiságból, mert érdekelt az, hogy ez milyen dolog, egy új kihívás, egy új feladat, amivel még addig egyáltalán nem is találkoztam... és megtetszett! Igazából nem olvastam semmilyen szakirodalmat, semmilyen módszertant, de elkezdtem a sráccal kísérletezgetni, hogy egy darabot, legyen szó akár könnyűzenéről, akár komolyzenéről, milyen módszerrel tanítsak meg neki. Kipróbáltam több módszert az évek alatt és egy személyre szabott stratégia, módszertan kialakult vele kapcsolatban, amit azóta is alkalmazok. A szülei beszámolója alapján valamennyi tárgyból, matematika, stb. fejlődött, tehát a zenetanulás egyértelműen jó hatás-sal van rá.

KAPCSOLAT

Te fejlesztetted ki ezt a módszert?

Ez igazából a színkottás módszerből merít, de rá személy szerint a figyelemzavara miatt nem lehet alkalmazni ezt a módszert teljes mértékben. A színkottás módszer egy részét tartalmazza, a többi az saját tapasztalat, meg ötlet.

Ezt most már a többiek is alkalmazod?

Aki még rajta kívül értelmi sérültként tanítványom, az a Gyöngyszem zenekarban ütőhangszeren játszik és egy ütőhangszerest másként kell tanítani, mint egy billentyűst, tehát az szintén más módszert kíván.

Te tanítottad be az egész zenekart?

Igen... és van egy kollégám, aki segít a vezénylésben...

Milyen volt az első zenekari fellépésed? Izgultál?

...bevallom férfiasan, bizonyos mértékben izgulok valamennyi fellépés előtt (bár ezt jól titkolom), mert ugye az ő lelkük érzékeny, vagyis nekik fontos az, hogy kivívják a szüleik, barátaik tiszteletét és ha a dolgok rosszul sülnek el, őket kudarc éri, akkor az nekik nagyon súlyos lelki sérülést okoz. Ha siker van, akkor szárnyalnak, ha kudarc, akkor pedig... Az első pár fellépés nem volt annyira profi, nyilván, mert kellett a tapasztalat, meg én is kaptam idősebb szakemberektől tanácsokat, amiket megfo-

gadva tudtam fejlődni és fejleszteni, de mostanában, az utóbbi 2-3 évben már van akkora rutinjuk, hogy gyakorlatilag rossz fellépésünk nincsen... Persze egy-két hiba akad minden koncerten, mert hát emberek vagyunk és egészséges muzikusok is tévesztenek...

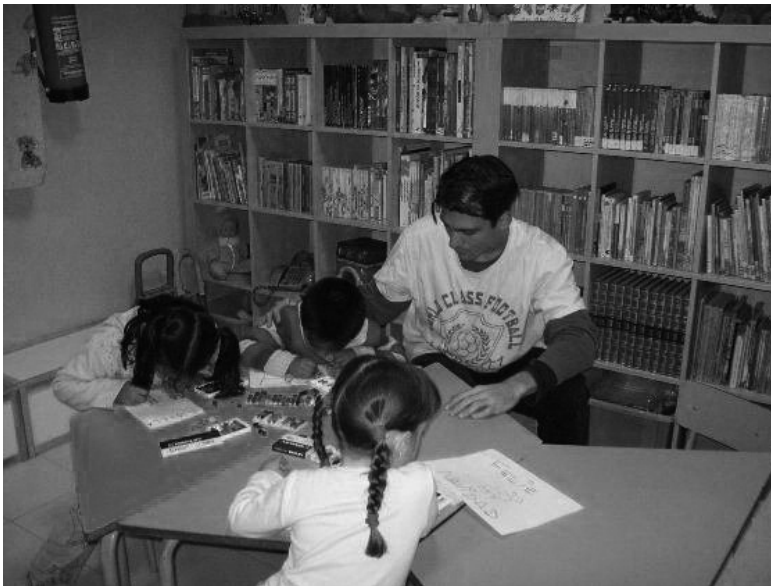
Nemzeti Színkottás Zenekar

Részt vettél Spanyolországban egy Európai Unió önkéntes projektben. Mi volt a célja?

Az volt a célja, hogy olyan gyerekeknek, akiknek van a családjában alkoholprobléma, drogprobléma, vagy pedig bevándorlók gyerekei, tehát mindenképpen szociális értelemben hátrányt szenvedtek, a sulit után szervezzek többet magammal délután kb. 17:00-20:00-ig olyan foglalkozásokat, ami a kreativitásukat fejleszti, - kézműves foglalkozások, foci-edzés - illetve a tanulásban segíti őket, tehát volt külön nekik matekfoglalkozás, stb. Valamint dolgoztam egy ifjúsági irodában, ahol spanyol fiatalok számára szerveztünk különféle programokat, továbbá tartottunk számukra angol nyelvű kommunikációs

foglalkozásokat... A gyerkőcök táboroztatása abban az intézményben, ahol én dolgoztam, sokéves múltra tekint vissza, és a 2009-es tábor veszélyben forgott az anyagi hiánya miatt... Akkor gondoltam arra, hogy kéne szervezni egy segélykoncertet, ahol a magyar közösség zenélne a spanyol gyerekek megsegítésére... akkor összejött több, mint 1000 EUR azon az estén... Ez már egy olyan összeg, ami elég volt a tábor jelentős részének fedezésére.

Madridban

Szoktál Erdélybe is utazni...

2008-ban megismertem egy baráti kört, ami egyesületté alakult, ez a Kárpát-Ifjúsági Egyesület, és ennek célja az, hogy a határon túli magyar fiatalokkal létesítsen kapcsolatokat. Olyan kapcsolatokat, amelyek valamilyen szempontból építőek, tehát kirándulások, közös bulik, avagy önkéntes munkák lesznek azok gyümölcsei, és ennek keretein belül utaznak le ebből a csoportból fiatalok Erdélybe, hogy

ott a gyermekotthonokban szervezzenek a gyerkőcök számára valamilyen foglalkozást, pl.: kézműves foglalkozások, sportfoglalkozások, zenélés, éneklés, avagy magát az otthon fejleszteni. Már csináltunk homokozót, sziklakertet, kerítést... Ennek céljai: az otthon renoválása, fejlesztése, a gyerkőcökkel való foglalkozás, illetve egy harmadik cél: viszünk le alkalmanként adományokat: pénzadományt, ruhát, tartós élelmiszert, stb. és már volt

arra példa többször is, hogy szerveztünk segélykoncertet Mo-n, különféle budapesti szórakozóhelyeken, hogy legyen miből fedezni az útjainkat Erdélybe.

Melyek a jövőbeni terveid?

Azok a jó barátságok, amelyek a sörözéseken, ugratásokon stb. túl valamilyen belső célt és tartalmat is rejtnek.

Ez az én célom: emberekkel barátkozni, ismerkedni, együtt magunkat jól érezni úgy, hogy még mellette szép és nemes célokért is küzdünk és harcolunk.

Köszönöm az interjút!

White

21

Egy (nem akármilyen) szombati nap gondolatai

Történelmi eseménynek lehettek tanúi 2012. március 9-én a Bárczira látogatók, hisz szakemberek és laikusok egyaránt betekintést nyerhettek a logopédia világába. Az esemény sok látogatót odacsalogatott, akik a nap végén számos érdekes élménnyel gazdagodva térhettek vissza otthonukba.

A CPLOL (az Európai Unió logopédusainak szövetsége) idén is meghirdette a logopédia európai napját, melynek aktuális témája a *Kommunikáció több mint a beszéd folyamatossága* lett. Bár Magyarország egyelőre a tagjelöltek sorában áll, a Magyar Logopédusok Szakmai Szövetsége Egyesület (MLSZSZ) és az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógia Kar másodéves

hangsúlyozva hat hallgató (Bárdos Orsolya, Dér Eszter Éva, Göde Borbála, Hrubí Viola, Nagy Beatrix, Németh Eszter) vállalta magára a program tervezését-szervezését, természetesen a szükséges háttérrel és segítséget az MLSZSZ és a Logopédia Tanszék biztosította. A rendezvény célja az volt, hogy játékosan, gyakorlatok és tapasztalatok által mutassuk be a logopédia

Logopédusok és leendők

hallgatói úgy gondolták, aktívan bekapcsolódnak a nemzetközi eseménysorozatba. A logopédia fiatalosságát és lendületét

világát elsősorban laikusoknak, így külön örültünk a megjelent informatikusoknak, orvostanhallgatóknak, vállalkozóknak és egyéb területről érkezőknek.

A hosszas előkészületek, előzetes jelentkezők számolgotása és utolsó simítások után nagy izgalommal vártuk a résztvevőket, kapuinkat már reggel nyolctól kitártuk. A megnyitó keretein belül Fehérné Kovács Zsuzsanna és Bárdos Orsolya köszöntötte a megjelenteket, majd az ELTE Gyakorló Logopédiai Óvoda és a Budaörsi Logopédiai Intézet növendékei örvendeztették meg a közönséget előadásukkal. A gyerekek megalapozták a nap hangulatát, előadásukkal még reggel mosolyt csaltak mindenki arcára. Miután Lőrík József röviden szólt a logopédia európai napjának rendezvénysorozatáról, a résztvevők műhelymunkára jelentkeztek.

A délelőtti blokkban párhuzamosan folytak programok, így minden érdeklődő megtalálhatta a számára izgalmas területet: Dr. Lajos Péterrel, Sósné Pinye Máriával, és Nagy Katalinnal filmrészletekről és élethelyzetekről lehetett beszélgetni, Szabó Pál Tamással diafilmeket nézni és olvasni, Lőrík Józseffel pedig a gyermeki nyelvelsajátításról gondolkozni. A délelőtt második felében érzékenyítő játékokkal szolgált Abai Orsolya, beszédtechnika órával Fehérné Kovács Zsuzsanna, és euritmiás gyakorlatokkal Sósné Pintye Mária. Minden program megtalálta a maga közönségét, így a közel száznolcvan ember zökkenőmentesen lett egyidejűleg lefoglalva. Az ügyesebbek akár több terembe is benéztek, más-más helyeken próbálhatták ki magukat. Az internetes élő közvetítésnek hála pedig még többen, akár otthonról is bekapcsolódhattak.

Egy kis pihenő és ebédszünet után folytatódott a program. Dr. Pataki László előadása sok érdeklődőt vonzott, szót ejtett a foniátriáról, audiológiáról és a logopédia orvosi oldaláról beszélt. Ezután Mosányi Emőke tartott hangterápiás foglalkozást, így a résztvevők közelebb kerülhettek saját hangjukhoz és érzékenyebbé váltak másokéra. A napot a Demoszthenész Thália Pódium bemutatója zárta, hasonló sikerrel, mint nap elején az óvodások kezdték.

Leírva is eléggé sűrűnek és szorosnak tűnhet a kínálat, de aki a fent említettekben sem találta volna meg a neki való programot, élhetett az egész napon rendelkezésre álló lehetőségekkel: a civil börzén intézmények és szakmai szervezetek mutatkoztak be, a Krasznár Könyvesbolt pedig standdal várta a megjelenteket, s a büfé is kitárta ajtóit. Nagy népszerűségnek örvendett az élő könyvtár, ahol is szakembereket, hallgatókat, vagy érintetteket lehetett „kikölcsönözni” és megadott témában, adott időn belül beszélgetni velük.

Az értékelő lapok és tapasztalások nyomán bizton állíthatom, hogy tartalmas napnak voltunk részesei. A sok dicséret és elismerés mellett a ragyogó arcokért és hálás tekintetekért volt érdemes csinálni. Számtalan pozitív dologgal gazdagodhattunk, sokat tanulhattunk, s hogy az érzésben az utánunk következők is részesülhessenek, a stafétát átadjuk. A szervezést lassan el lehet kezdeni, lehetőségek véget nem érő sora áll előttetek, érdemes kihasználni őket!

Bárdos Orsolya

23

Sport- és egészségnap a Bárczin!

Idén 2. alkalommal, 2012. április 12-én adott otthont az egész napos programnak a Bárczi, mely a sport és egészség jegyében telt.

A HÖK és a szervezők kitartó munkája eredményeként végül egy programokban gazdag délelőtttel és délutánnal csábítottak ki minket a szabadba, illetve más helyszínekre az intézményen belül.

Hetekkel a sport- és egészségnap előtt promóciók vették kezdetüket répa, mandarin és szórólap formájában. Eközben lázasan folyt a szervezkedés. A szórólap hirdette a rendkívül változatos programokat, mint a fantasztikus henna-festés, ahol mindig sokan álltak sorba, hogy aztán gyönyörű mintával gazdagodjanak, és mindenki kipróbálhatta magát a mókás gladiátor viadalban, ami egy légváron zajlott.

Ha egy külsős érkezett az egyetemre, kimeresztett szemekkel figyelhette a mesterien elkészített, valóság-hű sebeket. A legnagyobb meglepetést az okozta számomra, hogy a HÖK-be lépve, egy kulcsfontból vérző mosolygós lány fogad! Ezt köszönhetjük a baleset szimulációs csoportnak. Ezen kívül a hallgatók szembesülhettek az igazsággal, illetve az egészséggel. Megtudhatták egy speciális mérés után, hogy mekkora a tüdőkapacitásuk és a vérnyomásuk. És ha ez még

mind nem lett volna elég, felpezsdíthette unalmas perceinket két alkalommal is egy igazi ZUMBA óra! Bebizonyosodott újra, hogy a Bárczis lányok zseniálisan jó ritmusérzékükkel és mozgékonyaságukkal tudják elkápráztatni az őket nézőket! Eközben az oxigén-bárban henyélhettek azok, akik inkább azt a fajta kikapcsolódást keresték, ami nem járt aktív mozgással, hanem relaxációra vágytak.

Az épületen belül a Hallgatózóban

folyt a Nyíltan a Fogyatékos-ságról program keretén belül az Integrálj okosan! játék, ezen belül is például a textil- és fűszerpárosítás bekötött szemmel. Ez első hallásra talán könnyűnek hangzik,

habár korántsem egyszerű feladat! Ha bárki benyitott ide, hangos kacajt hallhatott, vagy épp elmélyült társalgást folytathatott egy-egy szomatopedagógiai segédeszközzel, ezen kívül pedig kipróbálhatta magát kerekesszékekben. A Vak twister is hatalmas sikert aratott és ha esetleg valakit mégis az új tudás vonzott, az is kielégíthette igényét; megtanulhatta használni a braille írógépet illetve megismerkedhetett a daktíl ABC-vel.

Délután pedig rengeteg párna került le a tornaterembe, de nem ám azért, hogy elheverhessünk rajtuk! Kezdetét vette a párnacsata, ami sajnos sok kárt és sérülést okozott... a párnák körében! Mindenfelé pihék és párnadarabok szálltak, és rengeteg mosolyt látott a tornaterem. Ezután pihegve elterültünk a maradványokon és élvezhettük, ahogy belep minket a piheáradat.

A programok változatossága és nagyszerűsége hatalmas sikert aratott azok körében, akik kipróbálták bármelyik játékot, bár sokan nem éltek e programok lehetőségével. A jövőben csak biztatni tudlak Titeket a sport- és egészség napi részvételre, mert egy fantasztikus élmény volt!

Répa legyen Veletek!

Búza Virág Krisztina (Gabona)

Kérelemírás – de hogyan?

Számos esetben fordulhatunk kérelemmel a Kar felé: kérhetjük a finanszírozási formánk megváltoztatását, fizetési haladékot, részletfizetési lehetőséget, kivételes tanulmányi rendet, szakirány-változtatást, tagozatváltást, valamint rendkívüli esetekben dékáni méltányossági kérelemmel is élhetünk (és annak többféle típusával). Az alábbi cikk tájékoztatást szeretne adni a kérelmek benyújtásának mikéntjéről, és az ezzel kapcsolatos egyéb hasznos információkról.

A kérelmek benyújtásához segítségünkre vannak a Kar honlapjáról letölthető formanyomtatványok. Ezeket a 'Tanulmányi tájékoztató' menüpontban a 'Nyomtatványok' pontra kattintva találjátok meg. Alatta két ponttal pedig a HKR-t, azaz a Hallgatói Követelményrendszert találjátok, amit érdemes átfutni, mielőtt kérelemírásba kezdtek. Tartalmazza, hogy meddig, hol és kinek címezve kell benyújtani egy adott kérelmet, hogy milyen esetekben lehet benyújtani, és hogy milyen dokumentumokat kell hozzá csatolni. A kérelmeket bíráló, illetve azokat dékáni vagy dékánhelyettesi döntésre előkészítő bizottság a Tanulmányi Bizottság. Minden második hét szerdáján ülésezik, és az azt megelőző hét péntekig benyújtott

kérelmeket bírálja el. A Bizottság felállása jelenleg a következő: A Bizottság elnöke Dr. Billédi Katalin, oktató tagjai Dr. Regényi Enikő Mária és Virányi Anita, az üléseken továbbá jelen szokott lenni a Pedagógikum Központ Tanulmányi Osztályának osztályvezetője, Kövesné Gulyás Edit is. Hallgató tagjai Juhász Anikó, Nagy Dorottya és Szegedi Judit.

Ha bizonytalan vagy a kérelmeddel kapcsolatban, vagy bármi kérdésed merülne fel, esetleg szeretnél a megírásához segítséget kérni, bátran keress engem, a HÖK Tanulmányi alelnökét, Szegedi Juditot. Elérhetőségeimről és fogadóóráimról a HÖK iroda ajtaján, illetve a HÖK honlapján tájékozódhattok.

Szegedi Judit

25

Mentorrendszer

A Bárczin igazából csak egy éve van kialakult mentorrendszer.* Hierarchikusnak tűnik, de nem az. Legalábbis mindent megteszek annak érdekében, hogy ne tűnjön annak. :)

Az első dolog: mentor bárki lehet! Bárki, aki kedvet kap és a pályázati lehetőség idején e-mailben küld egy önéletrajzot és egy motivációs levelet angolul. Ezután februárban tartunk egy felvételi elbeszélgetést, amikor a mentorjelölt - szintén angolul- bemutatkozik, majd egy-két kérdés után a beszélgetés egy szituációval zárjuk (pl.: „Mit tennél, ha mentoráltadat kórházba kell vinned?”) Ha ezen a rostán is sikerül túljutni, akkor: gratulálunk, a mentorcsapat tagjává vált az illető! A következő lépcsőfok a mentorszerződés aláírása, ami kötelezi az egyént arra, hogy be- ill. megtartsa a rárótt feladatokat, valamint a szerződéssel tudja ténylegesen igazolni, hogy mentor volt. Ez az Erasmus-felvételi során pluszpontokat jelent. (Fontos: legalább egy évvel az Erasmus-pályázás előtt jelentkezni kell mentornak, mert csak így járhat érte többletpont.)

A legfontosabbnak mégsem a pluszpontokat tartom. Ennél a mentorkodás jóval több. Kissé elcsépett, de mégis örökérvényű igazság az, hogy a mentorkodás révén rengeteg alkalom adódik, melyek során számtalan külföldivel („belső szleng”: külfivel) találkozhatasz, ezáltal új ismeretekre és új barátságokra tehetsz szert! (Kell ennél több?) Viszont ez nem csak a külföldi hallgatókra vonatkozik: a közös mentorképzőn megismerkedhetsz a többi kar mentoraival is, akik „ugyanabban a cipőben jár-

nak”, mint te. És az ördögi kör ezzel el is indulhat: a többi mentorral együtt elmentek a különböző ELTE-s programokra, amiken a „hosszú tartozó” külföldiek is ott lesznek; akik szintén magukkal hozzák az ő külföldi barátaikat és a végére egy óriási kapcsolathálózat alakul ki, melynek számtalan haszna van, és lesz is a későbbiek során!

A mentorokat azonban kicsit terelgetni kell: ezt teszi a főmentor. A főmentornak is szerződése van, ám a feladatköre egy kicsit szélesebb, mint a mentoroké: egyrészt, mert ő felelős a saját karán lévő többi mentorért, a programok problémamentes lebonyolításáért és lezajlásáért, a külföldiek gondtalan ittlétéért; másrészt a nagyobb eseményeken, külügyi üléseken/főmentori üléseken ő képviseli az adott kart, ill. a karon lévő többi mentor érdekeit.

A nyolc karon a külügyi referenssel való együttműködés változó: itt, a Bárczin mi szorosán együtt dolgozunk, általában mindenről informáljuk egymást, és a programokon is igyekszünk mindketten részt venni. A legnagyobb különbség a két poszt között: míg a külügyi referens a kiutazó hallgatókkal, különböző pályázatokkal, ösztöndíjakkal foglalkozik, és a HÖK szerves tagja, addig a főmentor a Magyarországra érkező külföldi hallgatók ügyeit látja el, ill. a nekik tervezett programok szervezését intézi, és neki épp hogy a külügyi referens által van kapcsolata a HÖK-kel. Hogy visszatérjek a „hierar-

chikus” rendszerhez: így a kari külügyi referens (Göde Borbála) rangban a főmentor felett áll, egyfajta főnöknek tekinthető.

Feladatok és idő: a Bárczira csak ősszel érkeznek külföldi hallgatók, így a tavaszi félév során úgymond passzívnak mondható a kar, ám a februári mentorfelvételi után nem dől hátra a társaság, hanem rögtön elkezdődik a mentorok képzése, az ismerkedés, csapatépítés, ill. minél több programon való részvétel.

Hisz a cél az, hogy mire augusztus végén/szeptember elején megérkeznek a

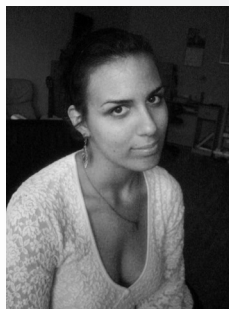
külföldiek, már egy összeszokott, együttműködő csapat várja őket. Így az őszi félév is sokkal olajozottabban fog menni és minden - esetlegesen felmerülő - problémát felkészülten tudunk megoldani.

Remélem sikerült felkelteni az érdeklődésed! Bármi kérdésed van, bátran írd az agnesekarpati@gmail.com e-mail címre!

*A mentorrendszer tényleges kiépítése Janzsó Szandinak köszönhető!

Kárpáti Ágnes (főmentor)

2012 év mentorai:

Recse Nina

Péterfi Julcsi

Bedők Eszter

Tóth Orsi

Kovács Rebeka

Képesség - fejlesztés

Nem tudod mit csinálj két tanóra között? Fogalmad sincs, hogyan tudnád hasznosan, kedves emberek között eltölteni a hétvégédet? Menj az Ability Parkba!

Az első tavaszi napsütés beragyog az üveg falakon, ezzel igencsak megalapozva mindenki hangulatát! A kasszánál barátságos férfiú fogad minket, majd egy szintén kedves hölgy kezünkbe nyom egy

tékkal élők igényeit. Az ABC-ben is elidőzünk egy darabig, mivel annyira kézenfekvő a kérdésre a válasz, hogy a mai ember mindent túlbonyolító gondolkodásával időbe telik megfejteni...

„Lazításként” megismerhettük a rendszerető rendszerező gengszter és a szintén pedáns Hamupipőke életét, így játékos módon nyerhettünk bepillantást az autisták világába.

Az Ability Park egyik legnépszerűbb képességpróbáló „feladata” a kerekesszékes pálya. 140 m hosszú, 7 fokos lejtők-ből, emelkedők-ből és vízszintes részekből áll. Itt is, mint mindegyik ál-

lomásnál, amin „túránk” állomásai vannak feltüntetve. A továbbiakban, amint teljesítettünk egy-egy feladatot, mindig megjelenik a „semiből” és segít, hogy el ne keveredjünk a „játékok” széles választékában.

Első állomásunk Csodaváros, ahol több helyszínen tehetjük próbára magunkat. Az ajtók termében érzékszerveinkre hagyatkozva kell mesés feladatokat megoldva kijutni, vigyázva, nehogy véletlenül „befalazódjunk” a terembe. A postán megtudjuk, mennyire egyszerűen meg lehetne fogalmazni a fogyat-

lomásnál, kedves animátor fogad minket, elmagyarázza, megmutatja a kerekesszék működését, majd indulhatunk is! Miközben izzadunk az emelkedőkön, izgulunk a lejtőkön való legurulásnál, eszembe jut az a néhány, igen meredek, sőt, életveszélyes rámpa, amivel az otthonom közelében találkoztam...

Megállapítjuk, hogy remek sorrendben követik egymást a feladatok, ugyanis testünk tornáztatása után az agyunk kvízkérdések általi mozgatása következik. Megtudjuk többek között, hogy nem új keletű a fogyatékos, igenis voltak híres fogyatékkal élők is a törté-

nelemben, s a feladatok rávilágítottak arra is, hogy ha nyitott szemmel járnánk a hétköznapiakban, meglátnánk a mindenhol jelen lévő „másságot”, és valószínűleg ezzel együtt a megoldást, a segítségnyújtás lehetőségét is. Ha nyitott szemmel járnánk...

A következő állomás Zozó sziget! Ez a legcsodálatosabb „sziget”, amit valaha láttam, és rajta „lakik” a legéletvidámabb ember, akivel valaha találkoztam! Ha csak rá gondolkodok, jó kedvem lesz, és újra nevettek azon, amiről a Bliss-nyelv segítségével beszélgettünk (ezt nem részletezem, tekintve, hogy a beszélgetésnek vannak személyes, itt-ott már-már zavarba ejtő részei... ;) Zozó szigetéről „elhajózva” Sötét Ügyekbe „keveredünk”, ahol látásunkon kívül, csaknem az összes érzékszervünket megdolgoztatva, próbálunk rejtélyek megoldása után kutatni. Miután a Braille-írógépet is kipróbáltuk, megismerkedünk a jelnyelvvvel, és fáradó szürkeállományunk maradék aktív részét tornáztatjuk a memória játékkal. Megtudjuk, hogy a siketek kommunikációjához nem csak a Daktil ABC, de a szájról olvasás, a testbeszéd figyelemmel kísérése és még sok más is hozzátartozik! Mennyi mindenre kell figyelniük egyszerre, ha meg szeretnék érteni beszédpartnerüket! Végül, de nem utolsó sorban az érzékszervi asztaloknál kipróbálhatjuk, milyen is vakon társasjátékozni.

Kinek ajánlom? Mindenkinek! Gyermekeknek azért, mert rajtuk (is) múlik, milyen lesz a jövő nemzedéke! Felőtteknek azért, mert tapasztalatom szerint, sokak életének nem volt része a segítségnyújtásra, normális együttélésre, empátiára, mások elfogadására való nevelés, és leginkább ez a generáció gon-

dolja még úgy, hogy a fogyatékoság „elrejtendő hiba”. Bárczisoknak azért, hogy még mielőtt belemélyednének a tanulmányaikba, képet kapjanak a fogyatékkal élőkről. (Bár a „való életben” nem ilyen gyönyörű épületben, kiváló körülmények közt dolgozó (dolgozó?) fogyatékkal élő emberekkel fogunk találkozni.

Említettem, hogy az Ability Parkban sok „játékot” lehet kipróbálni. Fontos megjegyezni, hogy sokaknak ezek valóban játékok, érdekességek, amelyet kipróbálnak, és utána mosolyogva továbbállnak. Nekünk játék, de nekik nem. A kerekesszékekben ülő hölgy a nap végén nem fog felkelni a székből, a látássérült fiatalember nem fog velünk együtt gyönyörködni a napsütésben... Odamegyünk, játszunk, nevetünk, mondogatjuk, hogy de jó ez a szókirakós játék, de izgi legurulni a rámpán, utána kijövünk az épületből, és többnyire pár órán belül elfelejtjük az egészet... Munkaidő végeztével pedig kijönnek a Parkban dolgozók, és ugyanazokkal a problémákkal fognak szembesülni: rámpák és segítőkész emberek hiánya, esélyegyenlőtlenség, stb.... Viszont ha egyszer, legalább egyszer mindannyian átgondolnánk, hogy mit tehetünk mi a fogyatékkal élőkért, akkor máris tettünk egy hatalmas lépést a szemléletváltás felé!

Egy valamit viszont hiányoltam a feladatok közül: az utolsó állomást! Az én, a MI állomásunkat, ami nem lenne egyéb, mint egy tábla a kijárat fölé, rajta a következő felirattal: A feladatokat megmutattuk, a megoldás a Te kezében (is) van!

White

29

HÚSVÉTI VÁSÁR ÉS CSALÁDI NAP A CORVINBAN

2012. március 31-én a Moravcsik Alapítvány Húsvéti vásárt és családi napot szervezett a Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány támogatásával és a Fogyatékosügyi Kommunikációs Intézet közreműködésével a budapesti Corvin Plázában és a Corvin Sétányon.

Az egész napos rendezvény célja az volt, hogy a fogyatékos embereket érintő társadalmi szemléletet kedvező irányba befolyásolja, és ezeknek a személyeknek a társadalmi életben való aktív részvételét segítő komplex programot megvalósítsa.

Ezen a rendezvényen jártunk és a standoknál dolgozókkal interjúkat készítettünk, illetve mi is kipróbáltuk az egyes kézműves technikákat. A rendezvényt Családi napként hirdette a szervező, de mindenki bekapcsolódhatott a jobbnál jobb programokba a Corvin Plázában.

A helyszínen rövid műsorblokkokat láthattak az emberek. Táncegyüttesek színvonalas produkcióit figyelhették a nézők, ezenkívül egy bűvész, és egy énekegyüttes is színre lépett. Kiváló produkciót nyújtottak a Tánceánia Együttes tagjai.

A bevásárlóközpont épületét különböző alapítványok standjai vették birtokba, ahol mindenki kipróbálhatta a számára legszimpatikusabb kézműves foglalkozást. Lehetősége volt a járókelőknek kipróbálni a szövés mesterségét, mézeskalácsokat díszíthettek, méhviasz gyertyát sodorhattak, gyöngyöt fűzhetnek, nemezeshettek, bőrből kitűzött készíthettek, de akár origamizhattak is. Ezenkívül, aki türelmes volt tűzzománc ékszereket készíthetett. A program szervezői és önkéntesei rendkívül figyelmesek, kedvesek és segítőkészek voltak az érdeklődőkkel szemben. A program keretén belül nemcsak a kezűességünket tehettük próbára, hanem az eszünket is. Hiszen a START Rehabilitációs Foglalkoztató és Intézményei Nonprofit Zrt. standjánál egy kis fejtörő várta a nézelődőket. A sétányon fogyatékossgal élő személyek és megváltozott munkaképességű személyek által készített

Rehabilitációs Foglalkoztató Intézményi Közhasznú Nonprofit Alapítvány Kft. standja - A képet készítette Pipó Angelika Ildikó

Foglalkoztató és Intézményei Nonprofit Zrt. standjánál egy kis fejtörő várta a nézelődőket. A sétányon fogyatékossgal élő személyek és megváltozott munkaképességű személyek által készített

kézműves tárgyakat lehetett vásárolni.

A célunk az volt, hogy feltérképezzük azt, milyen szerepe van a vizuális alkotásnak a fogyatékossgal élő

Búzavirág Alapítvány kézműves standja - A képet készítette Pipó Angelika Ildikó

személyek fejlesztésében. Ennek kiderítése céljából a rendezvényen közreműködő alapítványok, egyesületek és szakiskolák embereitől kérdeztünk a témával kapcsolatban. Az érdekelt minket, hogy az egyes szervezetek milyen fogyatékossgal élő személyekkel foglalkoznak, milyen képzőművészeti technikákat alkalmaznak a foglalkozások során, miért pont ezeket a technikákat használják, miben fejlesztik őket ezek a foglalkozások, illetve milyen anyagokkal dolgoznak. Összességében az derült ki a beszélgetésekből, hogy a kézműves technikákat tekintve leginkább a következőket használják: fazekasság, kosárfonás, szövés, gyöngyfüzés, rajzolás, festés, varrás, de előfordult még a tűz-zománcolás. A fogyatékossgal élő személyek csoportjait tekintve, akik ezekkel a technikákkal dolgoznak: látássérültek, hallássérültek, mozgássérültek, autisták, középsúlyos értelmi akadályozottak és enyhe értelmi fogyatékos személyek, de a

pszichiátriai betegek is hasonló technikákkal dolgoznak. Tehát megállapítható, hogy nem különül el az, hogy adott személy milyen fogyatékossgal él és milyen képzőművészeti technikákat alkalmaz.

Az, hogy milyen tevékenységet folytatnak a fogyatékossgal élő személyek nagyban függ az állapotuktól, attól, hogy mihez van kedvük, illetve a piaci mozgásokat is figyelembe kell venni, ha a piacon akarják értékesíteni az előállított termékeket. A szakemberek arra is figyelnek, hogy adott személy a neki legmegfelelőbb munkát lássa el az alkotás során.

Az alkotó tevékenység, amit a fogyatékossgal élő személyek illetve pszichiátriai betegek folytatnak, jótékony hatással van rájuk. A pszichiátriai betegeket segíti abban, hogy ki tudják fejteni a bennük rejlő érzelmeket, a feszültséget oldja, ezen kívül segíti a rehabilitációjukat. A közös foglalkozások segítenek a közösségépítésben, az életre nevelésben, segíti a szociális együttműködést, és fejleszti a kreativitásukat.

Összegezve azt tudjuk elmondani, hogy jó kezdeményezésnek tartjuk ezt a fajta figyelemfelkeltést, habár a közönségben továbbra is láttunk zavart mosolyokat az előadások során. De szerencsére a nézők többsége kirobbanó tapsal jutalmazta az előadókat.

*Pipó Angelika
Erdős Enikő*

Egy hét, egy kicsit másként!

Immáron negyedik éve, hogy megyek nyáron Sörédre, hogy ott tölthessek egy hetet.

Söréd, Székesfehérvár mellett egy kis falu, ahol a közösség úgy gondolta, hogy a nyár folyamán a plébániára és a közösségi házba lehetőséget kapnak sérültek egy hét táborozásra, nyaralásra. Így több turnusban, különböző típusú és mértékű sérültek tudnak rész venni ebben a programban.

Én a legfiatalabbak nyaraltatásában vagyok aktív tag. Itt 6-16 éves korig jönnek hozzánk fiatalok. Minden gyerek mellé biztosítva van egy, létszámtól függően kettő gondozó, akik egész álló nap rendelkezésre állnak. Ezek vagyunk mi. Segítünk, beszélgetünk, nevetünk, játszunk, felolvasunk, mindent megteszünk igény szerint. A hét mindig egy kerettörténetre épül, ami köré különböző programokat fűzünk fel nekik. Ezt egy előzetes találkozón átgondoljuk, kidolgozzuk és mindenki hozzáteszi a sajátját. A gyerekek nagyon élvezik ezeket. Volt már ki-mit

tud, papírmerítés, akadálypálya, sok kézműves foglalkozás, és még ezernyi tapasztalatszerzési lehetőség. A gyerekek örülnek és fejlődnek, miközben a szülők is kapnak egy hét pihenést, és biztonságban tudják a csemetéjüket.

De ami az egészben a legjobb, hogy mindez önkéntes alapon működik. Minden gondozó szeretetből és teljes odaadással jön oda és tölt el egy hetet Söréden a nyarából. Van olyan is, aki szabadságot vesz ki, hogy eljöhessen. Itt nem a pénz a motiváció, hanem hogy jót teszünk. Jót teszünk a gyerekekkel, a szülőkkel, egymással és magunkkal. Az ott töltött egy hét után mindig azt érzem, hogy tele vagyok. Tele vagyok szeretettel, energiával, élményekkel, és hiányérzettel.

Ha esetleg többet szeretné tudni:
<http://www.teljeselet.hu/>

SZTK

Bölcsek balladája

(Folytatás az előző számból)

V.

Harsona zendül, cintányér csendül,
Láncok csörgése hallatszik,
A vár súlyos vaskapuja
Lassan mélyre ereszkedik.

„Hívjátok össze a bölcseket!”
Hallják Jánost, a hős vezért,
„A nagyteremben legyenek, most!”
S a katonák futnak szerteszét...

Szembejön a vén komornyik,
Hálát ad, felnéz az égre,
„Az apja állapota rosszabbodik,
Ha nem jön segítség, akkor... Vége!”

Rohan a herceg a nagyterembe,
Barátai már várják csendben,
A bölcsek is az asztalnál ülnek,
S csevegnek vidám hangnemben.

„Nos, bölcsek, szóljatok hát,
Mi lelte öreg Apámat,
Mi rontott az állapotán,
S miért nem segít semmi varázslat?”

„Szegény, népünk hős királya!” -
Szólt a bölcs, ki mérget kevert -
„Nem segít rajta senki bűbája,
Azért vagyok ennyire levert..”

„Igen, igen!” - szólt a másik -
„Próbáltunk mi minden csodát,
Marhaepét, békavesét,
Gyógyszereknek egész sorát!”

„Egyetértek, így volt, így volt!” -
Bólogat a harmadik. -
„Mi megtettünk tényleg mindent,
De a király – mégis – haldoklik!”

„Úgy gondoljuk, kedves herceg” -
Mondá a negyedik gúnyosan -
„E kórra nincsen orvosság!”
S mosolyog igen nyájasan.

„Hazudik mind! – súgja Árpád -
Figyelj nagyon, János herceg!”
A teremben már légy se zümmög,
S a fában az öreg szú sem perceg.

„S mit mondasz Te, ötödik bölcs?”
Kérdé a herceg szomorún,
„Eddig szavadat sem hallottuk,
Osztozol-é velünk a borún?”

„Hagyja felség, reménytelen,
Süket mint az ágyú télen!
S nem beszél egy árva szót sem!”
Nevetik a bölcsek, négyen.

„Igaz, fülem semmit sem hall,”
- látszik, hogy nem ismertek -
„De ajkáról olvasni?
Mestere vagyok ennek!”

Így szólt hát az ötödik bölcs,
Kinek neve Alajos,
A négy bölcs arca elsápadt,
S mosolyuk többé nem volt gyunyoros.

„A négy vén az ki mérget kevert,
Az összetételt ismerem,
Kerestem a füves könyvben,
De ellenszerét nem lelem.”

„Mondd a részeket - kiált László -
Karjával hadonász hevesen,
Tudásommal az ellenszert
előállítjuk sebesen!”

Egyik diktált, másik körmölt,
Írták, mi van kéznél mi nincs,
Eközben a négy bölcs csuklóján
Hangosan kattant a bilincs.

Kutyabenge, muflonszór,
Pókméreg és libaháj,
Mind van itthon, de egy hiányzik,
A beléndek! Az fontos ám! :)

Kétségbeesik a csapat,
„Mit tegyünk most, fiúk?
Ez a legfőbb összetevő,
Keresni kell, nincs más kiút!”

„Jól hallottam? - kérdi Máté -
Beléndekről beszéltek?
Szerencsém volt múltkor egyhez,
Itt találtam, felétek!”

„Lóra gyorsan Máté komám,
Visszatért minden reményem,
Megy veled tíz jó katonám,
Hozzátok a növényt, de serényen!”

VI.

Rotyog már a bűvös főzet,
Figyeli öt igaz legény,
Percek telnek, órák múlnak,
S a kotyvasztás a végéhez ér.

Fut a herceg a királyhoz,
Viszi neki a gyógyírt,
Az kortyol egyet az italból,
S örömeiben majd' felordít.

„Hála Néked, édes fiam,
Érzem, máris jobban vagyok!
Már készültem a halálra,
de úgy tűnik, most meggyógyulok!”

„Ne nekem köszönje édesapám,
Egyedül biztos nem ment volna,
Ha nem lenne négy hű barátom,
Kend még mindig haldokolna!”

„Jutalmat kapnak bőségesen!
Jöjjenek ide elém!
Nincs még négy ilyen hű ember,
Az egész Föld kerekén!”

Köszönettel tartozom
A segítségért Néktek,
Nélkületek nem élnék már,
Legyőzött volna a méreg.

Megkérdem hát barátaim,
Tőletek itt menten,
Lennétek-e hű bölcseim,
Alajossal egyetemben?”

Négy taggal bővült az udvar,
Bölcsőbbek ők, mint bárki más,
Nincs többé ármány, perpatvar,
Csak móka s hangos kacagás.

VII.

Domb oldalán, erdő mélyén
Heverész négy bölcs legény.
Boldogok ők mindahányan,
Itt ér véget e költemény! :)

Zentai-Fehér Anita

Kultúra a Pesti Színházban

Billy világa

Ha létezne a karon „tanulmányi kultúr kirándulás”, mint gimiben, akkor valószínűleg az első célpontok között szerepelne a Pesti Színház. Nina Raine kortárs angol drámaíró Tribes (‘Törzsek’, magyarul Billy világa) című darabját Szócs Artur friss diplomás rendező vitte színpadra hangzó magyar nyelven és jelyelven 2011 decemberében. Vigyázat: komoly téma nyolc napon túl gyógyuló humorba csomagolva!

A téma friss, ropogós, aktuális. Talán nincs még egy olyan fogyatékos csoport, mint a hallássérültek, akiknek oktatása-nevelése ennyire megosztaná a szakembereket hazánkban és nemzetközi szinten egyaránt.

A Billy világa című előadás alapvető élethelyzete a halló zsidó családba született siket fiú, Billy (Telekes Péter) és a siket családba született, hallását folyamatosan elvesztő lány, Sylvia (Bata Éva) identitásának imbolygása, miközben széles skálán érezzük a nézőtér soraiból, mennyire képlékeny a „normalitás” fogalma az egész családban. Megjegyzendő, hogy a színészi játék (Hegedűs D. Géza, Pap Vera, Géczi Zoltán, Péter Kata) páratlan. Minden karakterhez frappánsan társul egy stílus a maga (intellektuális[kodó]) tragikomédiájával. Kis kereszttek minden szereplő vállán, de legalább úgy csinálják, hogy szem nem marad szárazon.

Billyt beszélni tanították, mégsem találta meg a helyét a halló társadalomban. Éhezik az információra, de nem tudja, hogy lehet másképp is. Ebben a családban mindenkinek mindene a nyelv. Még akkor

is, ha a szavaknak egymás mellett nincs értelme. Élő „bullshit-generátor” a színpadon. Aztán csönget az igazi love story: a szerelem valahogy a gondolkodó embert is felébreszti. Billy lesz valaki, aki nem a családban zárójelbe tett fiút, hanem ‘Billy’-t alakítja. Megtanul jelelni, megismerkedik a siket közösséggel, elvárja, hogy végre ne csak ő alkalmazkodjon a családjához, hanem a család is legyen tekintettel az ő igényeire. Lesz munkája, botránya, sikeres lesz és híres.

A másik oldalon ott van Sylvia (Bata Éva), aki világ életében kettős életet élt. Ismerte a siket világot, de tudja milyen a zene, érti a halló embereket (azok gondolkodását). Eddigi előnye a napnál is világosabb most, hogy napról napra veszíti el hallását. Nincs már több választása. A valahova tartozás mindig valami mástól való elkülönülés is egyben. Ugyanaz a világ és mégsem.

A rendező, Szócs Artur azt nyilatkozta egyszer, hogy a Billy világa azért is fontos darab, mert egyrészt a színpadi megoldásoknak köszönhetően beleélhetjük magunkat abba, milyen lehet a csend foglyaként élni, másrészt részesülhetünk az ő különleges világukból a jelyelv segítségével.

Hetényi Henrietta

35

EZ IDEGEN!

INTERVIEW

Ich sprach mit Ulrike Schilling, einer Lehrerin an unserer Universität

Woher stammst du?

Ich stamme aus Deutschland, aus der Gegend wo die Gebrüder Grimm ihre Märchen gesammelt haben.

Seit wann lebst du in Ungarn?

Seit 1987.

Wie kamst du nach Ungarn? Bekamst du Hilfe?

Ich habe in dem Berliner Uni - Chor gesungen und 1983 hatten wir eine Konzertreise nach Ungarn. Wir hatten einen Austausch mit dem ELTE - Chor. Durch den Choraustausch habe ich ungarische Freundinnen kennengelernt, und durch sie eine Direktorin. Sie fragte mich, ob ich an ihrem Institut Deutsch unterrichten möchte. Ich habe in diesem Land auch meine große Liebe gefunden. So kam ich nach Ungarn.

Was fehlt dir am meisten aus Deutschland?

Dass Leute für etwas kämpfen.

Wie gefällt dir Ungarn?

Mir gefällt es sehr gut. Ein konkretes Beispiel: Ich habe ein 20-jähriges Auto, und wenn es ein Problem hat, dann repariert der Mechaniker das Auto. In Deutschland würde der Mechaniker sagen: „Es lohnt sich nicht mehr. Kaufen Sie ein neues“. Ich kenne hier sehr nette Leute. Die Gastfreundschaft ist sehr groß. Ich finde Budapest auch wunderschön.

Seit wann arbeitest du an unserer Universität?

Seit September 2010.

Wie kamst du zu dieser Stelle an unserer Uni?

Durch den lieben Gott. Ich bin in Budapest Mitglied der Deutschsprachigen Evangelischen Gemeinde, und nach einem Gottesdienst beim Kaffee hat mich Anja, meine Vorgängerin, gefragt, ob ich Lust hätte, hier an der Uni zu arbeiten.

Wie gefällt es dir hier?

Es gefällt mir gut, weil die Studentinnen und Studenten freundlich und klug sind. Und ich mag meine Kollegen.

Als was hast du vor der Uni gearbeitet?

In Deutschland arbeitete ich als Sozialpädagogin und vorher als Erzieherin in einem sozialen Brennpunkt in West-Berlin. In Ungarn habe ich dann auch an einer Uni gearbeitet. Ich habe 19 Jahre lang Deutsch unterrichtet, und ich habe mit dem Unterricht aufgehört, weil das Lektorat geschlossen wurde. Danach ging ich in ein Heim für geistig behinderte und psychisch kranke Erwachsene arbeiten.

Wie war es in dem Heim für geistig behinderte Erwachsene?

Ich habe festgestellt, dass ich die geistig Behinderten sehr, sehr mag. Wir haben oft Feten veranstaltet. Wir hatten nicht viel Geld, aber wir haben Kekse und Limonade gekauft. Ich habe dann Tangoharmonika gespielt, und die Leute haben getanzt.

Öfters waren wir tagsüber nur zu dritt für 40 Erwachsene. Und uns hat man nicht gesagt, welche Behinderung die Leute haben. Da muss man den Alltag überleben. Ich dachte öfters daran, dass es gut wäre, wenn dort die Betreuten des Heim in ihrer Freizeit verlassen könnten und wenn es eine Supervision und Konferenzen gäbe.

Wie kamst du zu dieser Stelle in dem Heim?

Ich habe in einem Anzeigenblatt gelesen, dass das Heim einen „fürdető“ (eine Hilfspflegerkraft) braucht. Ich musste den Leuten das Abendessen geben, sie baden, rasieren, sie ins Bett bringen und den

ganzen Bereich aufputzen. Das alles habe ich gemacht. An den Wochentagen mussten wir von 16-21 Uhr, am Wochenende von 9-21 Uhr arbeiten. Später machte ich nicht mehr diese Aufgaben, sondern betreute die Erwachsenen tagsüber während ihrer Arbeitszeit von 8 bis 16 Uhr.

Ich war traurig, als Stellen gestrichen wurden und ich weggehen musste. Ich war sicherlich zu kritisch der Leitung gegenüber und konnte meinen Mund nicht halten. Ich war unbequem. Der Abschied von den Behinderten ist mir sehr schwer gefallen, wir haben uns gegenseitig sehr gemocht.

Jetzt bin ich aber froh, dass ich an der „Bárczi“ arbeite. Ich habe meine Freiheit und kann selbst bestimmen, welche Inhalte ich unterrichte. Und ich darf denken und meinen Mund aufmachen.

Nyáry Veronika

Játék

Ezt a nem is olyan egyszerű mondatot Mark Twain: "Die schreckliche deutsche Sprache" című elbeszélésben találtam. Aki helyesen lefordítja magyarra (lehetőleg egy mondatban) az értékes nyereményeket kaphat!

„Die Koffer waren gepackt, und er reiste, nachdem er seine Mutter und seine Schwestern geküsst und noch ein letztes Mal sein angebetetes Gretchen an sich gedrückt hatte, das, in schlichten weißen Musselin gekleidet und mit einer einzelnen Nachthyazinthe im üppigen braunen Haar, kraftlos die Treppe herabgetaumelt war, immer noch blass von dem Entsetzen und der Aufregung des vorangegangenen Abends, aber voller Sehnsucht, ihren armen schmerzenden Kopf noch einmal an die Brust des Mannes zu legen, den sie mehr als ihr eigenes Leben liebte, ab.“

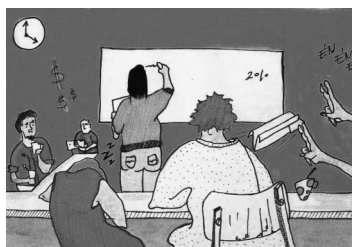
De azok se csüggedjenek, akik nem tudnak németül! Szeretnél játszani és nyerni? Küldd el a játékok megfejtését a jatek.a.barczin@gmail.com címre, vagy dobd be a HÖK Iroda előtti dobozba! **Határidő: június 21.**

3	5				9			
	6	2	5		4	9		3
8			1			4		2
		6		8		5		7
	3						4	
	4		6	1	5			9
	2							
			9					4
	9		7		8	2		5

Előző játékunk nyertese: Herbert Judit, aki értékes könyvjutalomban részesült. Gratulálunk!

Vicc

A vizsgaidőszak közeledtével úgy gondoltuk, összegyűjtünk néhány aranyköpést tőletek. Hiszen mindenki tudja, hogy akármennyit is tanulunk, akármennyire is tudjuk a tananyagot, néha igyekezetünkben és izgalomunkban észrevétlenül is vicces megállapítások születnek a vizsgákon, legyen az szóban, vagy akár írásban.

Írásbeli vizsga, Kisebbszociológia

"1947-ben bejöttek a nyilasok Magyarországra és bevezették a kommunizmust".

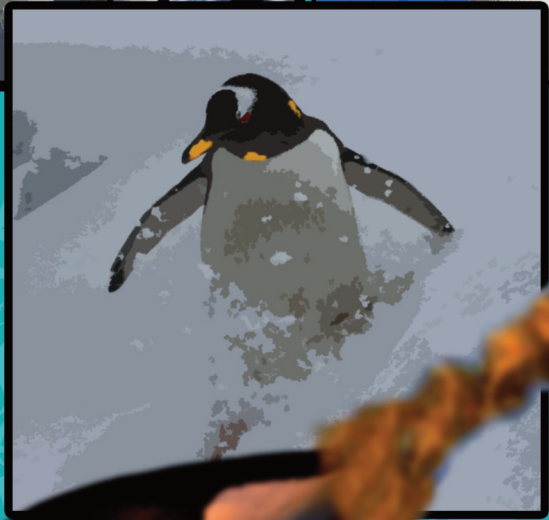
Szóbeli vizsga, Általános szociológia

„A levelező tagozatos fiatalember nagyon szimpatikus, jókedvű, mosolygós. Semmit, de az égvilágon semmit nem tud. Nem szeretek senkit megbuktatni, ezért szüntelenül nyaggatom, faggatom, tesztek fel neki mentő kérdéseket. A végén már kínomban azt mondom: "Kérem, mondjon nekem egy ma élő magyar szociológust, kiről olvasott a könyvben?"

A fiatalember hosszan tűnődik: "Hááát, tegnap még tudtam egyet..."
Ne kérdezzétek, hogy hányast adtam..."

Segítség!!!

MI VOLT EZ???

Jövök!!!

Készítette: Molnár László

VELENCE JÜLIUS 3-8.

NYITÓNAP (KEDD)
CSIK ZENEKAR + PRESSER GÁBOR
+ DRESCH MIHÁLY + MEZŐ MISI
VODKU A KÖZTÁRSASÁG BANDÁJA

1. NAP (SZERDA)

FREESTYLERS /UK/ BRAINS BELGA HŐSÖK CARBONFOOLS
SUBSCRIBE ROAD COMPACT DISCO

NEO, BALKAN FANATIK, TESCO DISCO, DEVENYI D., NAGY FERŐ, DALRIADA, DEVENYI TIBI BÁC SI, KOVARY,
 RADIO ORANZS ALL STARS, BOHEMIAN BETYARS, ÜZLETEMERS, FOLKFREE, BLUES COMPANY, FATAL ERROR,
 SYNCHRONRING, CRAZY BIKE MASHINE, FOO FIGHTERS TRIBUTE, SPENCER HILL MAGIC BAND
 NYUGHATATLAN, ER.B., DJ KORI VS. IMMI V, MUZZAIK, JUNIOR, SONEEC, **FELMERI PETER**

2. NAP (CSÜTÖRTÖK)

TANKCSAPDA JOHN DAHLBACK (SWE) IRIE MAFFIA DR. ALBAN /SWE/
DEÁK BILL GYULA PADDY & THE RATS DEPRESSZIÓ OCHO MACHO P.A.S.O.
 STERBINSZKY, RIDDIM COLONY, ANIMAL CANNIBALS, KISTEHEN, UFO, ÁMOKFUTÓK, HAPPY GANG
 HOLLYWOOD ROSE, DEVENYI TIBI BÁC SI, IVAN & THE PARAZOL, ZIKANYAR, GYUREX
 ARBAT, TOKELTES HELYETTESEK, BARÁNY ATTILA, **KISS ADÁM**

3. NAP (PENTEK)

DUB FX /AUS/ MR. WOODNOTE /UK/ KISCSILLAG PÉTERFY BORI
MAGASHEGYI UNDERGROUND JULIA CARPENTER & FRIENDS 30Y

JURIJ, SOERII & POOLEK, GANXSTA ZOLEE ES A KARTEL, SUPERNEM, PÁL UTCAI FIÜK, LAUER, ÖRIÁS
 LACORA & KAUFER, KOLLEKTIVA, DEVENYI D., ESTI KORNEL, BASSMENT ALL STARS, MARY POPKIDS
 ROMANEK AIRLINES, DEVENYI TIBI BÁC SI, BLADE, EVZIR, AKKEZDET PHAI, **DOMBÖVÁRI ISTVÁN**

4. NAP (SZOMBAT)

QUIMBY RONI SIZE (UK) VAD FRUTTIK BROOKLYN BOUNCE /GER/
HEAVEN STREET SEVEN PUNNANY MASSIF ANIMA SOUND SYSTEM
 MYSTERY GANG, BELMONDO, MAGIC CATS ROCKABILLY TRIÓ, INTIM TORNA ILLEGÁL, KOZMIX, KAFKAZ
 FIRKIN, DEVENYI D., DJ JUHÁSZ LACI, SKA-PÉCS, A KUTYA VACSORÁJA, LIFEJUNE, METHA
 MIRA, DEVENYI TIBI BÁC SI, ANIMA DJ SET, PALOTAI VS LUDMILLA, **ARANYOSI PETER**

www.efott.hu www.facebook.com/efott

HÁZIGAZDA

EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREK

